

FILM

Duh u močvari

12. listopada 2006. učenici naše škole posjetili su filmsku predstavu *Duh u močvari* redatelja Branka Istvančića. Film je snimljen prema lektirom djelu, tj. prema knjizi koju je napisao Ante Gardaš pa su se učenici sa zanimanjem uputili u Centar za kulturu na projekciju. Svi su se ugodno smjestili i predstava filma je počela. Očekivanja su ispunjena. Radnja se odvijala prema priči iz knjige. Film nas je podsjetio da u Baranji žive i nacionalne manjine, Mađari i Srbi. Zajedno rješavaju životne probleme. Upoznali smo Kopački rit zimi te baranjske kućice koje krase rodina gnijezda na dimnjacima. Od „duha“ nije bilo ništa, osim lovokradice koji se pokajao i kojemu je sve oprošteno uz uvjet da odsluži kaznu. Prava detektivska priča, ali i poučna. U filmu je naglašena važnost brige za okoliš i životinje koje

Radnja filma odvija se u jedinstvenome pejzažu Kopačkoga rita.

u njemu žive. I gluma je bila dobra. Profesionalni glumci igrali su besprijekorno, ali djeci glumcima bilo je malo teže. Glazba, zvukovi i šumovi bili su tmurni i teški. Izražavali su napetu atmosferu zbivanja. I boje su bile sive, depresivne jer se radnja odvijala zimi kad je hladno, sivo, samo je snijeg bijel. Film je bio izvrstan. Sat i pol učenici su bez daha gledali i slušali.

Taj prvi dječji film snimljen nakon domovinskog rata dugo će nam ostati u sjećanju.

Marko Krištofić, 6.a

Duh u močvari drugi je najgledaniji hrvatski film u 2006. godini!

KAZALIŠTE

Dug put kući

Ovogodišnji 9. susret profesionalnih kazališta za djecu i mlade hrvatskoga centra *Assitej* održan je u čakovečkom Centru za kulturu. U srijedu, 18. listopada 2006. učenici od petog do osmog razreda pogledali su predstavu *Dug put kući*. Učenici su se vrlo brzo skupili ispred CZK te se počeli slijevati u dvoranu. Prvo što su ugledali bila je glumica popularne sapunice *Zabranjena ljubav*, Jelena Perčin. Nju je zasjelo krdo obožavatelja i obožavateljica koji su je fotografirali.

Svetla su se ugasila i ubrzo je počela predstava. Na početku činilo se kao da glumci zaboravljaju tekst, no nakon nekoliko minuta gledatelji su ih "pročitali" pa su se navikli na njihove stalne nesuglasice. Kako se radnja zahuktavala, bilo je sve više smijeha u publici. Najviše ih je nasmijao Andreas koji se ponašao kao pravi pas-majmun. Starica ga se na početku htjela riješiti, no s vremenom ga je zavoljila i počela ga učiti životu. Kad su došli do prve obitelji otkako se Andreas ponašao ljudski, dobili smo dokaz zašto se to dogodilo tako kasno. Žena koju su samo dani dijelili od udaje, napravila je nesmotren potez, plesala je s Andreasom i polako se počela zaljubljivati u Andreasa te ga poljubila!!! Tada se iz pijanog sna probudio njezin zaručnik. Starica je nastradala, ali je nastavila putovanje s Andreasom. Dolazili su u različite opasne situacije, ali ipak pronašli cilj. Starica je umrla, a Andreas se oženio lijepom Pamelom.

Bruno Blažeka, 6.a, Monika Ludaš, 6.a

Ova predstava oduševila nas je zanimljivom scenografijom!

Hasanaginica

Dana 21. ožujka učenici viših razreda naše škole posjetili su kazališnu predstavu *Hasanaginica* koja je prikazana u Hrvatskom narodnom kazalištu u Zagrebu. Moj razred je sa ostalim šestašima jedva dočekao da se ugura u autobus koji je krenuo iz Čakovca u jutarnjim satima. Neki učenici bili su razdragani i veseli očekujući novi doživljaj, dok su неки bili neraspoloženi, kao da su ravnodušni prema sve му. Čim smo stigli u Zagreb, poglede su pljenili visoki neboderi i stare zgrade sagrađene još za vrijeme austro-ugarske vladavine. Primjećivalo se oduševljenje nesvakidašnjim slikama grada. Zgrada Hrvatskoga narodnoga kazališta možda je najupečatljivija.